

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสองชั้น
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2552

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสองชั้น ว่าด้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 และมาตรา 16(21) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ประกอบกับมาตรา 29 มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2536 เทศบาลตำบลสองชั้น โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสองชั้นและโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสองชั้น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสองชั้น เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลสองชั้น แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสองชั้น

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลสองชั้นหรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานจ้างส่วนท้องถิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรา 44 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองโดยดูแล เอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิด หรือกรรมวิธีอื่นที่จะดูแลให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือการปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุมดูแล

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ดูแล ผู้ครอบครองหรือผู้รับเลี้ยงคู่สัตว์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เลี้ยงหรือดูแลสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึง สิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากสถานที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

ข้อ 5 ให้พื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลตำบลสองชั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เว้นแต่จะปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 7 ความในข้อ 6 ไม่ใช่บังคับแก่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล ประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์ หรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าที่ได้รับอนุญาตตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสองชั้น เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 8 ห้ามมิให้เลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลตำบลสองชั้น โดยเด็ดขาด ได้แก่

- (1) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (2) ปลาปิรันยา
- (3) คางคกไฟ
- (4) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (5) สัตว์มีพิษร้ายต่างๆ
- (6) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ 9 ให้เขตเทศบาลตำบลสองชั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

- (1) สุนัข
- (2) ห่าน
- (3) เป็ด
- (4) ไก่
- (5) แพะ
- (6) แกะ
- (7) สุกร
- (8) โค

(9) กระบือ

(10) ม้า

(11) แมว

(12) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับ

อนุญาตจากกรมป่าไม้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต กำหนดประเภท ชนิด และจำนวนของสัตว์ที่ต้องควบคุมและอาจควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเรื่องในเขตใดเขตหนึ่งหรือเต็มพื้นที่เพิ่มเติมก็ได้

ข้อ 10 ห้ามทำการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุม ตามข้อ 10 ในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลสองชั้นโดยเด็ดขาด

ข้อ 11 เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ควบคุมดูแลสัตว์ของตน หรือสัตว์ที่อยู่ในความครอบครองของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 12 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด คือ

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท ชนิด และจำนวนของสัตว์ มีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง มีการระบายอากาศที่เพียงพอ และมีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะ

(2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสม หมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็น รบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อมิให้เกิดเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรคและไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น คับัน หรือ ปนเปื้อนลงในแหล่งน้ำ

(4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์

(5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์คู่ร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(6) ปฏิบัติการอื่นใด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่ง เทศบาลตำบลสองชั้น

ข้อ 13 ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็น โรคอันเกิดเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกหรือกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เทศบาลทราบเพื่อให้คำแนะนำ โดยเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น

ข้อ 14 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นอย่างน้อย 30 วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใด

มาแสดงหลักฐานที่แสดงความเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้ถือว่าสัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาล แต่ถ้าการ
กักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่น
จะจัดการขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนด เวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือ
ขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับ
สัตว์คืนภายในกำหนดเวลาดำเนินการหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่
เทศบาล ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

การขอรับสัตว์คืน ผู้ขอรับสัตว์จะต้องนำหลักฐานไปแสดงกับเจ้าหน้าที่ คือ

- (1) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับสัตว์
- (2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับสัตว์
- (3) หากเป็นสัตว์พาหนะหรือสัตว์ที่กฎหมายกำหนดให้มีตัวรูปพรรณสัตว์ ผู้ขอรับ

สัตว์คืนจะต้องแสดงตัวรูปพรรณสัตว์

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้วันนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตราย
ต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 15 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำทะเบียนสัตว์และทะเบียนเจ้าของสัตว์ตามข้อ 10
และเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลในการจัดทำทะเบียนสัตว์และทะเบียนเจ้าของสัตว์
เพื่อดำเนินการในเรื่องการป้องกันอันตรายและป้องกันเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ เพื่อจัดให้มีการเสริมสร้าง
ภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์และเพื่อควบคุมจำนวนประชากรสัตว์

ข้อ 16 ถ้าเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัติ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้
เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ หากบุคคลดังกล่าวไม่ปรับปรุงแก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงหรือ
ปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

ข้อ 17 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) แต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้
- (2) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็น
หนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (3) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระ
อาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
- (4) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้
- (5) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

ข้อ 18 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546

ข้อ 19 ให้นายกเทศมนตรีตำบลสองชั้น รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่   เดือน   พ.ศ. 2552

ลงชื่อ

(นายชยพล วงษ์ทอง)

นายกเทศมนตรีตำบลสองชั้น

(ร่าง)

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสองชั้น

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

เทศบาลตำบลสองชั้น

อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสองชั้น
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2552

.....

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552 ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสองชั้น ซึ่งออกตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 16(21) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ประกอบกับมาตรา 29 มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องด้วย ปัจจุบันสภาพสังคมในเขตเทศบาลตำบลสองชั้น มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมาก จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น การจราจรบนถนนสาธารณะมีความแออัดคับคั่ง ประชาชนมีการเลี้ยงสัตว์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากไม่มีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ทั้งทางด้านมลพิษ เหตุรำคาญ อุบัติเหตุ และสุขภาพของประชาชนได้ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสองชั้น และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

ดังนั้น เทศบาลตำบลสองชั้นจึงเสนอร่างเทศบัญญัติต่อสภาเทศบาลตำบลสองชั้น เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลสองชั้นต่อไป